

Sri G. B. SHANKAR RAO.—I want to know whether the Chief Minister is aware that South Indians as a whole are averse to making Hindi as the national language?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think it can be asked under this Question, Sir. It is not relevant. But let me assure the House that there is no such opposition and South Indians are not averse to it.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTION FOR ANSWER ON THE DAY

(but not taken up).

Bus Service between Gulbarga-Sedam and Gulbarga-Shahabad.

Q.—2658. Sri S. R. PATIL (Kalgi).—Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that the Gulbarga-Sedam Shahabad Road is not fit for the running of buses;

(b) whether they are aware of the hardships caused to the public on account of Government buses not being run on the said route;

(c) whether they are also aware of the fact that only one private bus and many private lorries are running on that route;

(d) when they propose to run Government bus service on the said road?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Gulbarga—Sedam and Gulbarga—Shahabad Roads are fit for running of buses.

(b) Yes.

(c) Two private buses of Sri Gurunath Reddy are plying under temporary permits on Gulbarga-Sedam route, private lorries are also running on this route.

(d) When the requisite permits are granted by the Regional Transport Authority.

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

Presentation.

Sri T. SUBRAMANYA (Chairman, Committee of Privileges).—I beg to present the report of the Committee of Privileges on the question raised by Sri K. Puttaswamy.

Mr. SPEAKER.—The report is presented.

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—On a point of order. The Rules provide for the amendments of the Report, Sir. In fact, this is on the Agenda and the Report was presented only just now. We want to go through the Report and we want sufficient time to table amendments to the Report.

Mr. SPEAKER.—I can postpone it.

MYSORE APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1958.

Introduction.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, with your permission, I would like to sit and introduce the Bill. I introduce:

“The Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rules 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Assembly.”

Mr. SPEAKER.—The Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958, is introduced.

*Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Sir, I rise to a point of order. This is a Bill just like any other Bill. The proviso under rule 51 says:

“Provided that no such motion shall be made until after copies of the Bill have been made available for the use of members, and that any member may object to any such motion being made unless copies of the Bill have been so made available for three days, before the day on which the motion is made, and such objection shall prevail, unless the Speaker allows the motion to be made.”

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

We do not know whether there is any special consideration for introducing the Bill without making the copies available to the members. Just now copies are made available. Sir, it is a mandatory provision of law that this Bill is just like any other Bill. Even the Constitution under article 204 provides that only under certain circumstances, amendment might not be given. But, there is the possibility of giving amendment to this Bill. Article 204 reads thus:

As soon as may be after the grants under article 203 have been made by the Assembly, there shall be introduced a Bill to provide for the appropriation out of the Consolidated Fund of the State of all moneys required to meet—

(a) the grants so made by the Assembly; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State but not exceeding in any case the amount shown in the statement previously laid before the House or Houses.

(2) No amendment shall be proposed to any such Bill in the House or either House of the Legislature of the State which will have the effect of varying the amount or altering the destination of any grant so made or of varying the amount of any expenditure charged on the Consolidated Fund of the State, and the decision of the person presiding as to whether an amendment is inadmissible under this clause shall be final.

So, an amendment is contemplated. Whether such an amendment is within the law or outside the law is for the Speaker to decide. But, an amendment is contemplated under article 204 of the Constitution and we have got every right to give a consideration to the whole Bill and see whether an amendment is to be given. Now, we had no opportunity to consider the Bill and so I oppose the introduction of this Bill.

*Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Challakere).—Sir, and Appropriation Bill is merely the consolidation of all the Demands that have already been discussed and adopted by this House. Therefore, time is not necessary. It is a convention that Appropriation Bill is brought on a certain day. Of course, copies should be provided and they have been provided. If my friend wants some time to study and speak on the Bill, the Bill may be taken up in the afternoon. But amendment need not be sent because this is nothing but the sum up of the whole discussion that has taken place all these days.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I draw your kind attention to rules 130 and 131. It could be seen from rule 131 that after the introduction, the Speaker will have to allot a day or days and give us all opportunities to give amendments.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Sir, I rise to support the objection raised by my friend Sir Srinivas Shetty. But, I rely upon rule 53. Rule 53 (1) is: "when a Bill is introduced....."

Mr. SPEAKER.—Sri Patil, 51 and 53 are the same.

Sri V. S. PATIL.—In the proviso, there is a clear wording and no such motion shall be made until after copies of the Bill have been made available for the use of the members, and that any member may object to any such motion being made unless copies of the Bill have been so made available before three days. The Bill clearly shows that it is printed on 26th April and to-day cannot be the third day. So, it cannot be introduced unless the rule is suspended. There is nothing on record of this House to show that the regular procedure has been suspended by the Speaker so far as this Bill is concerned. So long as that ruling is not there, that power is not exercised, I feel that the objection raised by my friend should be upheld.

Secondly, we have got the right to discuss the Bill as any other Bill not only in accordance with the procedure laid down in the Constitution but also the procedure we follow in this House and the British Parliament which has

been reiterated as could be seen on pages 308, 311 and 746 of May's Parliamentary Procedure. According to the British Parliament also this Bill has to be debated and 3 or 4 days are allotted for such Bills. I submit that this Bill has been brought forward today only; in fact, it is handed over to us when we entered the House. Under these circumstances, it will be highly unjust to take up the consideration of this Bill at present.

Mr. SPEAKER.—This is not a new point altogether. On this point, I have already given a ruling. I will first deal with the question raised by my Hon'ble friend Sri V. Srinivas Shetty in respect of clause 2 of rule 130. He means to say that every time after introduction on the floor of the House of the Appropriation Bill, the Speaker may allot a day or days. According to him, with which I agree, the right will vest in the Chair only after the Bill is introduced. So the Bill has been introduced now. Now I allot this day for the discussion of the Appropriation Bill.

There is a precedent. Regarding the contention by the Hon'ble Members that this Bill is as any other ordinary Bill, so far as the Constitution is concerned, that is so. But there is also something which I must bring to the notice of the Hon'ble Members. They are under the impression that they can table amendments. Theoretically it is so. But nowhere the amendments are proposed to the Appropriation Bill. Firstly on account of the conventions; no amendments should be proposed to the Appropriation Bill and secondly on account of clause 2 of article 204. It is very clear. It leaves no scope for any amendment, though formally and theoretically an amendment may be made. But the right to table amendments is much hedged by conditions and it is impossible for any Hon'ble Member to give amendments. I will read clause 2 of article 204:

“No amendment shall be proposed to any such Bill in the House or either House of the Legislature of the State which will have the effect of varying the

amount or altering the destination of any grant so made or of varying the amount of any expenditure charged on the Consolidated Fund of the State, and the decision of the person presiding as to whether an amendment is inadmissible under this clause shall be final.”

After all the Appropriation Bill is only a replica of what has taken place and what has been passed by this House so far as the grants are concerned. So there is very little scope for amendments. Amendments are not tabled anywhere not only on account of the constitutional provisions, but also because, it is in consonance with the conventions of the House.

Last time, I made some observations on the Appropriation Bill. I would like to read the whole passage so that it may be clear to all the members.

“Before I call upon members to speak, I would like to make a few observations regarding the scope of discussion before us. I have prepared a Note and I propose to read it.”

The Note was to this effect:

“As Hon'ble Members are aware, the procedure set out in the Constitution for the disposal of financial business more or less follows the procedure in vogue in the House of Commons. In the House of Commons, a Vote on Account is a normal annual feature of financial procedure. This is intended to provide the House with sufficient time and opportunity to discuss the estimates, and where a Vote on Account is resorted to, it becomes possible to debate the Estimates even after the beginning of the financial year. As such, and since the normal procedure of a General Debate on the Budget and Voting of Demands for Grants becomes available to Members in respect of each financial year, the Demand for a grant of Vote on Account is voted without any debate whatsoever and similarly, the Appropriation Bill relating thereto is passed without any debate. However, during this

(MR. SPEAKER)

Session, I have been guided mainly by the consideration that many of the Hon'ble Members in the House will be retiring. There is also the fact that no time had been allotted for a general debate on the Budget since that will come in the new Assembly. It was on a consideration of these circumstances that I permitted an elaborate debate at the stage of voting on Demands for Grants. I may mention that as many as 27 Hon'ble Members took part in the debate and various matters were traversed. I therefore feel that no further debate is necessary on the Appropriation Bill.

Even in the Course of Appropriation Bills relating to regular Demands for Grants."

This is important.

"...I may mention that both in the House of Commons as well as in the Lok Sabha, debate is restricted to matters not dealt with at the time of voting the Estimates. Otherwise, there will be considerable repetition of identical arguments and no useful purpose will be served by permitting such debate.

I would only say that I do not want Hon'ble Members to repeat the same arguments. If there are any new points to be made out or new arguments, I would certainly allow such new points and new arguments to be raised in the House."

So I will submit one thing to the Hon'ble Members and that is that I am entitled to say that this Bill may be taken up for consideration today, even under rule 130. The second thing is that though theoretically it is possible to table amendments, in fact it is not possible to table any amendment at all on account of the fact that the constitutional provision is very much restricted and also on account of the fact that there are conventions in this respect. Thirdly, so far as the point that was raised by two Hon'ble Members that three days have not

elapsed is concerned, I would say I have taken recourse under proviso to rule 51 "unless the Speaker allows the motion to be made". I have taken this recourse because this is a very formal sort of Bill and it does not require any such elaboration or elaborate arguments. That is why I request the Hon'ble Members in this respect to bear with me that as the scope of the Bill is very much limited, no new arguments will be allowed and if at all any Hon'ble Member wants to table an amendment, he would be free to do so. But that is not the convention. Even if he does so, I would say that none of the amendments would be allowed, because the restrictions are so many. That is why it is not possible for any amendment to survive.

Sri V. S. PATIL.—Your Honour has referred to article 204 (2). Here the amendments are prohibited only regarding any grant made but not expenditure charged on the Consolidated fund. So far as grants for voting are concerned, there is no prohibition. Of course the difficulty in giving these amendments and then admission by you and then circulation to the Members—all these difficulties are there.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is only reading the last portion.

Sri V. S. PATIL.—I will read the whole thing:

"No amendment shall be proposed to any such Bill in the House or either House of the Legislature of the State which will have the effect of varying the amount or altering the destination of any grant so made or of varying the amount of any expenditure charged on the Consolidated Fund of the State

Mr. SPEAKER.—"so made or .."—it also covers the grants which are voted and the amounts which are charged.

Sri V. S. PATIL.—And another thing, Sir. I am referring to rule 53 proviso and not 51. Under 51 your Honour has got the power to give the permission. But under 53, I think there is no power given to the Speaker to condone this delay.

Mr. SPEAKER.—There is no reference at all in 53.

Sri V. S. PATIL.—Proviso to rule 53, Sir. . . .

Mr. SPEAKER.—Your 53 is 51 in my copy.

Sri V. S. PATIL.—I am not referring to 51. . . .

Mr. SPEAKER.—“Provided no such motion shall be made. . . .”

Sri V. S. PATIL.—I am reading Sir : “Provided that no such motion shall be made until. . . .”

Mr. SPEAKER.—That is why I say. Under that I have power. “. . . unless the Speaker allows the motion to be made.” I have allowed the motion to be made.

Motion to consider.

Sri T. MARIAPPA.—I beg to move :

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill be taken into consideration.”

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud)—I am grateful to the Hon'ble Speaker for clarifying the point that the Appropriation bill does not admit of any elaborate argument or repetition of arguments on the same points arising out of certain demands for grants. But the point I wish to make on this occasion is one which has not been raised on the floor of this House and arises out of a situation created by the Government itself in respect of education.

It was announced yesterday in the newspapers that the Government had set-up a Committee to help the Mysore University Re-organisation work. I wish mention had been made of this at the time I raised a point on the floor of this House as to what exactly was going to be the future set-up of the Intermediate Colleges in the districts and whether they were going to upgrade them. Replying on behalf of Government, the Hon'ble Minister for Education never touched the point and we are surprised to see that Government have

taken a decision to set up a Committee headed by Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar. The terms of reference have also been published. I must admit to a feeling of very great surprise that Government should have taken a decision like this. I want to know under what powers Government have constituted a committee like this. They have conceded autonomy to the University of Mysore and in a matter which affects the working of the University, the several courses of study and the policy of admission and the policy of Government and various other matters which are mentioned in the terms of reference to this Committee, I should like to know the powers vested with the Government in regard to the appointment of such a committee. I would invite the attention of the Hon'ble Speaker and the members of this House to the University Act of 1956, Section 49. I shall read it for the benefit of the House :

“Visitorial Powers and Control :
(1) The Government shall have the right to cause an inspection to be made by such person or persons as it may direct, of the University, its buildings, laboratories, libraries, museums

49 (2) “Notwithstanding anything contained in sub-section (1) if at any time, the Government is of opinion that in any matter the affairs of the University are not managed in the furtherance of the object and purposes of the University or in accordance with this Act and the Statutes and Ordinances or that special measures are desirable to maintain the standard of University teaching or examination it may indicate to the Syndicate any matter in regard to which it desires an explanation and call upon that body to offer such explanation within such time as may be specified by the Government. If the Syndicate fails to offer any explanation within the time specified or offers an explanation which in the opinion of the Government is unsatisfactory, the Government may issue instruc-

(SRI J. B. MALLARADHYA)

tions as appear to it to be necessary and desirable in the circumstances of the case, and may exercise such powers as may be necessary for giving effect to those instructions".

This is the only section, under Chapter 8 of the University Act, 1956, that enables the Government to interfere with the working of the administration of the University. I want to know the special circumstances which prevailed with the Government to constitute this Committee. Possibly they have an answer that in so far as differences exists to day between the Karnataka and the Mysore Universities, they want to obtain and secure uniformity in regard to administration, election of the Vice-Chancellors and then an uniform pattern of grant-in-aid to private, affiliated colleges.

SRI T. MARIAPPA.—Which are in themselves desirable.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Even then, there must be a legal sanction behind whatever Government does. Government in their enormous powers cannot say that they can interfere and do anything they like. I want to know from the Government if there was a legal sanction in regard to the particular move to set up this Committee.

In one breath it is stated that the University is an autonomous body and in another, action is taken which amounts to an interference in the affairs of the University. After all, what exactly is the purpose of reorganisation? It is to establish uniformity. There are two Universities, two Vice-Chancellors and two syndicates. They can meet in a particular place, hammer out their differences and try to obtain uniformity. If it was necessary to get legislative sanction; then proposals could have been translated into an Act and a bill might have been prepared and placed before the House for sanction. Instead of adopting this procedure, the Government straight-away appointed a committee without the sanction of the Legislature. Even in the matter of constitution of the committee, the problem of the affiliated

colleges is a very big problem. In fact that is a matter which has now been dealt with even by the Grants Commission and the Mysore Government have not fallen in line with some other Universities which have considered the case of the affiliated colleges. It is surprising to find that in this Committee there is not a single person to represent the affiliated colleges.

SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education).—Sri M. P. L. Sastry is there to represent the colleges.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Sri Sastry does not represent any college. He is the headmaster of a High School. I do not want to mention any names; but Sri Sastry does not represent any college. At best, he may represent himself. He represents the high-schools and the secondary schools. He is the Headmaster of the Gandhinagar High School, of which I am a founder. Therefore I know that better and I do not want to say anything more.

In constituting this Committee, did the Government consult the Universities concerned? I am sure that even if the University of Mysore had given its consent to the constitution of this Committee, it has not justified its existence. It has not exercised the autonomy vested with it under the law, and in the manner it should be exercised.

I know that Dr. A. Lakshmanswamy Mudaliar is one of the most eminent educationists in India today. We have the highest respect for him. As a matter of fact, when the Grant under General Administration was discussed, I took objection to the fact that a particular officer from outside the State was brought in to make proposals in regard to the re-organisation of the Secretariat and to effect retrenchment. There are many reports commencing from the report of Dr. Radhakrishnan, Dr. C. R. Reddy and our own Reforms Committee's proposals. In spite of all these, where was this necessity to set up a committee at enormous cost, and also to bring in outsiders? I object to the misleading inference that those in Mysore are not fit enough to undertake a work of this kind. This kind of paying homage to people coming from

outside, however eminent they are, must be discouraged and I emphatically protest against this. This is happening not only in regard to education but also in various other fields like industries and so on.

What I wish to mention on this occasion is that the Government was not correct in setting up this Committee. I do not know if they consulted the University. I should like a clarification by the Hon'ble Minister for Education in this matter. Secondly, in the constitution of this Committee there is no adequate representation to the affiliated colleges. Did the Government ever write to the Universities, to their Vice-Chancellors? Did this matter come up before the Syndicates of the two Universities, and if so, what were their reaction? I would be grateful if the Government would clarify the situation. In any case this is a matter which upsets the working of autonomy of these Universities. With one hand you want to give autonomy and with the other you snatch it away. The Acts giving autonomy exist only in name and Government interferes at every stage. I have already pointed out instances where Government made statements of policy outside the House, when the House was in session and here is another occasion when the Government have not taken the House into confidence, even when the House is in session. Particularly when the matter was raised on the floor of the House as to what should be the status of the affiliated colleges, no answer was given and one fine morning we are surprised to read in the newspapers that a Committee has been constituted to re-organise the Universities.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲ್ಯ ನಕಾರದವರು 114 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—114 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಇವರ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕೊಟ್ಟು ಆಗಿಹೋಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಿನ್ನೆಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಇದತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಶಂಕೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾತುಕೊಟ್ಟುಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶಂಕೆ ಬಂದಿದೆ. ನಾವೇನೋ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಶಂಕೆ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಸ್ಸಿ.ಮೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಒಕ್ಕಿಯದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ಇದ್ದಾರೋ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಅವು ಇರಬಾರದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಪತಿಯೊಂದು ಜನರ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷನನ್ನೇ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಪಾಯಿಂಟ್ ಈ ವಿಷಯಾಂಧುಗಳಿಂದ ಕವರ್ ಆಗುವುದೋ ಆ ಪಾಯಿಂಟ್ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಹೇಳಿದ ಪಾಯಿಂಟ್ ಜನರ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷನೇ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಕೆಲವು ಬರ್ಮ್ಸ್ ತಂದರೂ ಪಾನುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಉಪಸಚಿವರ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯದಮೇಲೆ ಬಿಲ್ಲು ತಂದರು. ಆ ಬಿಲ್ಲು ಪಾರ್ಷ್ವ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾನಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು? ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಂದು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮರಾಮತ್ತು, ಸಚಿವರು ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರಿತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. “ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಯಾಪಟ್ಟಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅದು ಆಗಾರವೆ. ನಾವು ಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಅನುಮತಿಯುಪ್ಪಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸಿಕ್ಯಾಪಟ್ಟಿ ಆದಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಆಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ

• (ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ದರು. ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಪಡಿಸುವಾಗ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದೇ ಇವೊತ್ತು ಆಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಏನು ಆಗುತ್ತದೋ ಎಂದು.....

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—I am not able to understand what the Hon'ble Member's trouble is.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಟ್ರಬಲ್. ಆಡಳಿತ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟೂ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರಿ, ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಂಕೆ ಇದೆ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I must submit I am unable to understand what he wants. He is speaking in the air.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಇಷ್ಟೇರಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಕದಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಆತ ಇದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚಾಗುವುದೇಕೆಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಡಿಮಾಂಡ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಡಿಮಾಂಡ್‌ನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡಿ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ ಇರುವುದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ನೌಕರರು ಒಮ್ಮೆ ಟೈಮ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಸೆಷನ್ಸ್ ನಡೆಯುವಾಗ ಬಾಕಿಯವರು 10½ ಗಂಟೆ ಯಿಂದ 5½ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ 12 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕಂಟಿನ್ಯೂಯಸ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಮಿಷ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದ್ದು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇದ್ದರೆ ಸದಸ್ಯರು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಬದ್ದರ ರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಗ್ರಾಂಟು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಬೇಕು.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Is this the stage at which grant can be made or increased or decreased ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಮ್ಮ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬದಲು ಈಕಡೆ ಆದರೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಭಾಸದಸ್ಯರಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಪೇರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಪೇರು ಹಾಕುವುದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಂಪೆನಿ. ಹಣ ಕೊಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಚೇರ್ಮನ್, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಜೇಷನ್‌ಗೆ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಈಗ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪುರು ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲದೆ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಪೇರು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The Hon'ble Member simply imagines things and talks.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಂತೋಷ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಗೌರಿಬಿದನೂರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಪುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗೌರಿಬಿದನೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಪುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಕೇಳಿದರೆ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಗೌರಿಬಿದನೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ (ಬಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು. ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪರದೇಶದ ವಿನಿಮಯ ದೊರಕದೆ ಆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವ ಕಡೆ ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಇನ್ನು ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಸ್‌ಗಳ ಹೊಸ ಬಾಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬಾಡಿ ಕಟ್ಟುವವರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮದರಾಸಿನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇದಕ್ಕೆ ಟೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರದು ಲೋಯನ್ಸ್ ಟೆಂಡರ್‌ನ ಅಮರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಬಾಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಟೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನೇನೋ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಯಾರೂ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸ್ಟೆನಿಫಿಕೇಷನ್ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಊರಿನವರೇ ಬಾಡ ಕಟ್ಟುವವರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೊರಗಿನವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿ ಆಯಿತಲ್ಲ. ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಆಗ ನಾನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣ್ ಪಡೆದ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಪೋರ್ಟುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. Influence ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮೊನ್ನೆ ಮರಾಮತ್ತು ಸಚಿವರು 'ನಮಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು influence ಇದೆ', ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು ? ಮದರಾಸು ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಪೋರ್ಟುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಹಣ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮಗೂ ಬಂದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣ ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ಪೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು. ಆದರೆ ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸದ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಾನೂ ಬಿಜಾಪುರದ ಐದಾರು ಜನ ವಕೀಲರೂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ದೇಶಾಯಿ (ಗಂಗಾವತಿ).—ಯಾರು ಅವರು, ಬಿಜಾಪುರದವರು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಬಿಜಾಪುರದವರನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು ; ವಕೀಲರು, ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಕ್ಸಡೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮೂರು ಜನ ಪೋಲಿಸರು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಜೀವ ಇತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದವನಿಗೆ. ಒಬ್ಬ ಕಾಂಪೌಂಡರು first aid ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆದರೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್ ವ್ಯಾಳ ತರಿಸಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ, ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ಜಗಳವಾಡಿ, ಪೋಲಿಸ್ ಮಾಡಿ ತರಿಸಿದೆವು. First aid ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಪೌಂಡರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಕೋಲಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ಸಿನೆಯ ದಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಆತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಅರ್ಧ ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಸತ್ತಹೋದನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆತನನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದಾಗ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮಂಡಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೊಡೆದು ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏತರಲ್ಲೋ

ಚೆಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪೋಲಿಸಿನವರು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿದಾಗ ರಕ್ತ ಹೊರಗೆ ಬಂತು, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಪೋಲಿಸರಿದ್ದರು. 'ಕೂಡಲೇ ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್ ತರಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪೋಲಿಸರು ಬದುಕದೇಯಿರಲು ಕಾರಣವಾದರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮೊದಲೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆತ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ. ಸರ್ಕಾರ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥಾದ್ದೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಜೀವಿನ್ದ ಒಂದು 'ಕಾಗದವಿತ್ತು'. ಆತ ಈ ದೇಶದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಪೋಲಿಸರು ಅವನ ಜೀವಿನಿಂದ ಕಾಗದ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಊಹೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಜನರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುವುದು ? ವಿಕೋಲಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ವಿವರ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪುಟ್ಟ ಜೈಲ್ ಇದ್ದು, ಅವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜಗಳವಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಂಪೌಂಡರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದರೂ ಪೋಲಿಸಿನವರು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೇರವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡುವುದು ? ಉಗ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಏನೇನು ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ನೂತನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಗೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರೂ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾವು ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ ಏಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲವೆ ?

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajana-nagar).—May I know how much time we would have for discussion on this Bill ?

Mr. SPEAKER.—We have exhausted the consideration of the demands and there is very little scope for discussion at all. Every Hon'ble Member has been given a chance. So I would make a humble appeal to all my friends. This is a very formal affair; they would do well to desist from speaking.

3 P.M.

*Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Sir, I should like to say a few words on the prohibition policy of this Government.

Mr. SPEAKER.—That has already been discussed.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—A long statement was made by the Hon'ble Minister and I am going to refer only to that.

Mr. SPEAKER.—You cannot discuss it now.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I want to make only a few suggestions.

We have been told in this House by the Hon'ble the Chief Minister that prohibition is going to be taken away from the Police Department and entrusted to some other authority. It is a very good thing. That is one of the things I have been fighting for. If the police has been corrupted, prohibition is one of the reasons for that. If we are to save the police force from this corruption, then prohibition should be taken away from the Police Department. In this connection, I should like to give a warning that to whomsoever it may be entrusted it is likely to corrupt him. Therefore, we have to take very great care in this matter.

Mr. SPEAKER.—That has been mentioned already.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There is a rumour that it may be entrusted to a non-official agency. We know how people are being corrupted nowadays. Power corrupts even a saint. We have been told that in certain places this is going to be entrusted to non-official agencies. I very respectfully submit to this House that whosoever may be the agency to whom it may be entrusted it may fall a prey or a victim to this devil of corruption. Therefore, the Government should think half a dozen times before it is entrusted to any non-official agency. It should not be entrusted to any non-official agency at all. My own suggestion is that it should be entrusted to a Governmental agency irrespective of party affiliations and as far as my knowledge goes, the only Department to which we can entrust this work with a certain amount of confidence is the Co-operative Department. With this suggestion, I appeal once again to the Government not to entrust any non-official agency with this work. If that is done, it may bring a lot of disaster and ill-fame to that non-official agency.

We have discussed the Police Department threadbare. We have been told by the Hon'ble the Chief Minister that the I.G.P. has submitted proposals for reorganisation of the police. I am one of

those who have been fighting for it. We condemn the police day in and day out. The police system is the most inefficient and corrupt and for that we need not go on criticising the police day in and day out. I do not know what remedies the I.G.P. has suggested. Anyhow, I should like the Government to appoint an expert committee to examine the whole question *de novo* at an early date regardless of the expenses. When we are going to reorientate the police system the question of expenses does not matter at all because it is one of the most important departments which has to be reorganised. The Hon'ble the Finance Minister is here and I do not think he has got anything to say against my suggestion.

The Hon'ble Member Sri Mallaradhya said just now that Sri Gorwala has been appointed to reorganise the Secretariat. A lot of criticism is levelled against the Secretariat day in and day out. It is said that the staff is inefficient, that no work is done and so on. It is, therefore, high time that it is reorganised. We do not know whether he is going to write the report and submit it within a short time. I am told he is here now. Let the report be not the final word on the matter. I hope that this House or at least a selected number of members will be given an opportunity to discuss the report and offer suggestions to streamline the Secretariat. We want the work to be done properly, efficiently and quickly and with that end in view I hope the Secretariat will be reorganised at an early date in consonance with the report of Sri Gorwala. I also hope that the whole matter will be brought to the notice of the House.

Since the time is up I close my speech.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಈ ವರ್ಷ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನ ದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಸೇರಿಮಾನ್ಯ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಯುಗ ಇನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸಖ್ತಿ ಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಒಂದನ್ನು ಸಭೆಯು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅದೊಂದು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಆಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಆಯಿತು ಈಗ ಇದು ಮೂರನೆಯದು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಯುಗ ಇನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸಖ್ತಿ ಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಒಂದನ್ನು ಸಭೆಯು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅದೊಂದು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಆಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಆಯಿತು ಈಗ ಇದು ಮೂರನೆಯದು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಯುಗ ಇನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಯೇಷ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಮೂರನೆಯದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೂಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಇನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ನೋಡಬಲ್ಲರೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ, ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬಾರದು. ಈ ದಿವಸ ರಿವೈಜ್ಡ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಗೂ ಮತ್ತು ಒರಿಜಿನಲ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಗೂ ಭೇರಿ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ, ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ರಿವೈಜ್ಡ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮತ್ತು ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸುಭದ್ರವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೂಟಿಸುವ ಅಂದಾಜನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡದೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಕೊಡುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಒರಿಜಿನಲ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುತವರ್ಜಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಕೃಷಿಜನಿ ಫಂಡ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳದೆ ತೀರದು. ಈ ದಿವಸ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಫಂಡಿನ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಫಿಗರ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರೂ ನಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶ, ಕೊನೆಯ ಫಿಗರ್ಸ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಗೌನಾರಂಪರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು; ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಬರ್ ಬಂದಿದೆ; ಆ ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ, ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ; ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಕಾನ್ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಫಂಡಿನಮೇಲೆ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬರ್ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾರಿಯಾದರೂ ಕೃಷಿಜನಿ ಫಂಡಿನ ಫೈನಲ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪಿಕ್ಚರ್ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಗೆ ನಾನು ನೂಟಿಸಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ರೇಷ್ಮೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ

ಎಷ್ಟು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಇಂತಹ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೇರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಪೇರುಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ? ಹಾಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೈತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಹಕಾರ ತೋರಿಸಬಾರದು. ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ವಿಲಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಲಿದೆ. ಏಜೆಂಟರುಗಳ ಮೂಲಕ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳಿಸುವುದು. ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಏತಕ್ಕೆ ತರಿಸಬಾರದು? ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ವಿಲಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ತಂದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಹೊರಗಡೆ ದಲ್ಲಾಳಿ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಏಜೆಂಟರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಿವ್ಯಾಂಡ್ ಇದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರೇಷನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೆಸ್ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆರ್ಥಿಕವಿಲಯರ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್ ಸರ್ಕಾರದ ಕಂಟ್ರೋಲಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬಾರದು? ಪವರ್ ಲೂಮ್ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಮ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಏತಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬಾರದು? ಆರೈತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ವೇಸ್ಟ್ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ್ಮಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫಿಲೇಚರ್ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ರೇಷ್ಮೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಏಜೆಂಟರುಗಳಾಗಿರುವವರು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್ (ಸದಸ್ಯ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ನಂಬರ್ ಎರಡನೆಯ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸೂತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬರ್ ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ಏನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದರ ಪರಿಹಾರದ ಕೈಮುಕ್ತ ನನ್ನದು ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಎನೆಂದರೆ (1) ಈ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರನ್ನು ಜೂನ್ ಅಥವಾ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಲಾಭವಿದೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು 114½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾನ್ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬರ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಣ ಖರ್ಚು ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿದ ಮೊಬಲಗು ರಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್)

ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅವಾಗ್ಯೂ ಸಹಾ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್‌ನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ 31ರಿಂದ ಜೂನ್ ಅಥವಾ ಜುಲೈ 31ರವರೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಈಗ ಈ ಮೊಬಲಗು ಆದಷ್ಟು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕಬಹುದೆಂದು ರೂಲ್ಸ್ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರೂಪವಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸಾಲವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರೊಳಗೆ ರೈತರಿಂದ ರೆಕವರಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಸಿಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಎನ್‌ಸಿಮೇಟಿನ್ಸ್ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ actuals ಸಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಿವೈಜ್ ಚೆರೋ ಆದರೂ ಮೇಲ್ಮನ ಕಾರಣದ ಮೂಲಕ actuals ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೊಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಬಾರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಸ್ವೀಮಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ನುಬ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಡೆಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಲೋನ್ಸ್ ವಿಷಯ. ಬಡ್ಡೀ ಮೊಬಲಗು ಒಂದು ಮೂರನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಟ್ ಫಂಡ್ ಟೋಟಲ್ (ಎ) ನಲ್ಲಿ 6549.21 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (B) ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಟ್ ಫಂಡ್ (e) (i) ರಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಡೆಟ್ (ನೆಟ್) ಬಾಬಿಗೆ 1815.80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ Loans and advances by State Government (Net) ಬಾಬಿಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ 539.19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ನೆಟ್ ಡೆಟ್ ಸುಮಾರು 1276.70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಟ್ ಫಂಡಿಗೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಡೆಟ್ ಫಂಡ್ ಡೆಟ್ ಮತ್ತು ಸಾಲ ಎಷ್ಟು? ಅದನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರೊಪೋಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ಲೋನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡೆಟ್ಸ್ ಇವೆ? ಯಾವ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಡೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲೋನ್ಸ್ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಲತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ Consolidated Fund ಗೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರೊಪೋಷ್‌ನ್ ಅಂದರೆ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜ್ ಠರಾಯಿಸಬೇಕು. ಸಿಕ್ಕಹಾಗಿ ಸಾಲ ತೆಗೆಯುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳದೆ ನಾಲ್ಕು ನೂಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. Consolidated fund ಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ debts ಮತ್ತು loans ಎಷ್ಟು percentage? Debts raise ಮಾಡುವಾಗ minimum percentage ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ debts raise ಮಾಡುವಾಗ per-

centage ಬಗ್ಗೆ ಲೇಜಿಸ್ಲೇಚರ್ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. The percentage should be fixed by the consent of the legislature.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಯೆತ್ತುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮೊದಲು "State economic survey" ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಬರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೆ normal percentage ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು ಅಂದರೆ scientifically what should be the normal percentage of taxation? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು "State economic survey committee" ಮಾಡಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಬಡ್ಡೀಚ್ಚನ್ನಲ್ಲಿ charged, votable non-votable ಎಂದು ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ charged ಎಂಬುದನ್ನು ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ votable ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಈ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದೆ.

ಐದನೆಯದಾಗಿ ಇದು ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚಿನ ಹಣದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆ.—ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ಖರ್ಚು ವಿಧ್ಯಾ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಅದು P.W.D.ಗೆ ಖರ್ಚು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಆಯಾ ಖಾತೆಯ ಖರ್ಚು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Department basis ಮೇಲೆ expenditure ಬರೆಯಬೇಕು. Service basis ಮೇಲೆ expenditure ಬರೆಯಬಾರದು.

ಆರನೆಯದಾಗಿ Budget figures ನಲ್ಲಿ capital section ಬೇರೆ ಮತ್ತು normal section ಬೇರೆ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಖಾತೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. Budget figures verification ಗೂ ಸಹ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಏಳನೆಯದಾಗಿ small savings scheme ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಡ್ಡೀ ನೂರರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆಯಷ್ಟು ಸಹ surplus ಆಗಿಲ್ಲ. The saving per hundred is only 4 annas in the budget this year. Charity must begin at home.

ಎಂಟನೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಹಣ ಬದಗಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum).—Mr. Speaker, Sir, I wish to make a few observations taking an objective and

detached view. Taking a broad view of the situation Sir, the one thing that crosses my mind is that a vicious circle has set in the political life of our country and particularly in respect of planning. The State Government is depending too much on the assistance of the Central Government. The people are relying too much on State help and the Central Government and the Planning Commission are basing all their plans and activities on the expectation that people would fully co-operate and participate in the planning activities. This is a sort of a vicious circle and this vicious circle will have to be broken as early as possible. As for this State is concerned, Sir, the Finance Minister has already admitted in his speech: "Our increasing dependence on the Central Assistance is going to be a normal feature in the plan period."

/ So, this State is depending too much on the Central assistance. When I think of this, I am reminded of a term in Marathi which is '*Pangul gada*'. Literal translation of it is 'lame man's cart! It is a wheeled construction, a toy cart, by means of which infants are taught the art of walking. This way, the Centre has become the Pangul Gada of the State and the State has become the Pangul Gada of the people. In other words, the people entirely depend on the State, the State depends on the Centre and the Centre, in turn, looks to the people for everything. This is a vicious circle and this should be broken at more than one point and broken at the earliest opportunity. The State should depend more on its internal resources. I hope that this Government, particularly the Finance Minister, will try to raise the internal resources of the State. I also hope that he would take into consideration all the suggestions made by the Planning Commission as well as the Taxation Enquiry Commission and give effect to them wherever possible.

Sir, to give an instance, I would point out to the land revenue system. Much has been said about this. I emphatically say that the present system of land revenue has become

out-moded and is inequitable. It should be abolished as early as possible and a better system of taxation having a progressive scale should be introduced.

Then, as for the dependence of the people on the State's help, Sir, the Planning Commission and the Central Government base all their activities and programmes on the help and initiation from the people. Self-help and self-reliance of the people are taken into consideration while basing the plan activities. But, unfortunately, this is what is lacking. Here is the official publication of the Planning Commission, '*Yojana*'. It has catalogued the failures of planning and one of them is the 'people's participation'. It reads thus: "We set before ourselves the goal of self-help and self-reliance, but our people still continue to look to Government for assistance in everything". This is the experience even in the N.E.S. and C.D. Blocks. So, people entirely rely on Government and do not think that it is their own concern. The core of the Plan is that the people should be self-reliant. In the words of the Hon'ble Member of the Lok Sabha, Sri A. C. Guha "Core of the Plan is to develop a better type of man—self-reliant, socially conscious, co-operative and responsible". In this respect, Sir, we are lacking and we are lacking lamentably. There is no widespread participation on the part of the people. The response is only towards some amenities of social welfare such as digging wells, constructing roads, construction of school buildings and so on. Only in such matters the response of the people is forthcoming. In other matters it is not. The general public is not conscious that the Plan is their own. The Planning Commission has said: "A rising standard of life, or material welfare as it is sometimes called, is, of course, not an end in itself. Essentially, it is a means to a better intellectual and cultural life". So, it is not only the material well-being to be looked forward; there are more urgent things than that. Sir, I would read another extract from the Report of the Planning Commission which runs thus: "It is a problem,

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

briefly, of changing the outlook of 70 million families living in the countryside, arousing in them enthusiasm for new knowledge and new ways of life and filling them with the ambition and the will to live and work for a better life". This is the aim of the Planning Commission. In this respect this Government has done practically nothing. There is that lack of psychological atmosphere which is needed for the successful implementation of the Plan. There is not that required mental attitude. An urge should be created in the people that all these activities are theirs and for their better living. This urge should be created. The Government is doing nothing in this respect. My friend the Hon'ble Sri Khot was pointing out the same thing; he used the word 'spiritual'. What he meant was that the Government was practically doing nothing in this matter. Sir, in this connection I wish to say that the Kannada Encyclopaedia that is going to be composed will be of great use. I do not know how far this work has progressed; I am ignorant about it. But, I hope that this Kannada Encyclopaedia is going to do a lot of good work in the matter of creating a sort of renaissance in the land of the Kannadigas.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Can Encyclopaedia do this work?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I may point out to the Hon'ble Member the example of France. In 18th century it was mainly the Encyclopaedia that was responsible for the great French Revolution of 1789. The Encyclopaedia, the 'Encyclopaedists' and the 'Philosophers' created the psychological atmosphere and actually the rebirth, the renaissance of the French people that led to the French Revolution one of the greatest Revolutions of the world. Similar things could be done in this State also. The Encyclopaedia should have that broad perspective. Care should be taken to make it well-informed and up-to-date. I may point out here to the Encyclopaedia in Marathi. The Marathi Encyclopaedia which was composed 25 years back is

becoming out of date. Such a thing should not happen in the case of Kannada Encyclopaedia. Government should see that after its completion, it is supplemented year after year and made up-to-date.

Sir, I refer to one more point and conclude. This Government is not making the full use of the machinery of the Zonal Council. I am particularly referring to Bombay State. There are questions common to both these Governments. There are a number of matters on which Inter-State Agreement, Inter-State understanding will have to be reached. To quote an instance, there are a number of things common to the northernmost part of this State and the southern-most part of Bombay State. I may mention about the Transport. My friend Hon'ble Sri Balwant Rao has also pointed out this. There is a large number of goods trucks plying between the two States. These goods trucks have to pay taxes both to this State as well as to the Bombay State. This is affecting the industry and trade adversely. Then, there is the common problem of the irrigation projects. I have already referred on another occasion to Ghataprabha Valley Development schemes. There is the Koyna Project in Bombay State. After completion, the Koyna project may benefit the areas of Belgaum and Bijapur. In this respect also the co-operation of the Bombay Government is essential. Then, there are academic questions like the affiliation of colleges. Particularly, we wish that the R. P. D. College of Belgaum be affiliated to the Poona University. Then, there may be some colleges in the Bombay State which may like to be affiliated to the Karnatak University.

Then, Sir, there are cases of students from North Karnatak taking their education in colleges in Bombay State who were formerly getting Government merit scholarships. Now these scholarships are stopped as the students do not belong to Bombay State. There is no provision for teaching subjects like statistics in the Karnatak University. Students have to join Bombay colleges for such

subjects. Such students are not getting the benefit of scholarships. They are not getting the benefit of scholarships which they were formerly getting simply because they are coming from Mysore State. Similarly students coming from Bombay into this State should not be deprived of their scholarships. Some sort of understanding will have to be reached in the matter of services in regard to a large number of people in Belgaum, North Kanara and South Kanara. These people seek service under the Bombay Government. Now they are likely to be debarred. That should not happen. If they are debarred simply because they happen to belong to Mysore State, it will cause great difficulties. I therefore suggest that some sort of understanding will have to be reached. This Government should try its utmost to earn the goodwill of the Bombay Government. As already pointed out by me, the best way to get the goodwill of the Bombay Government is to solve the Marathi border problem.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ನ ಭಾಷತಿಗಳೇ ಈಗ ಸಭೆಯಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ನಂಬರ್ ಎರಡರಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಾನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಾಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಅದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕುಬೇರನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿಗೂ ಅವರಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಕ್ರಿಂಚ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಬರುತ್ತದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಪುಂಡಲಿಪ್ಪ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನ ಯಾವುದಪ್ಪ ಎಂದರೆ 1, 2, 3, 4ನೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು 5ನೇ ಸ್ಥಾನವಾದ ಶುಕ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ 5ನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿತರಣತೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ, ಏನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಜೋಪಾನದಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಲ್ಲಿಗೆ 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕಂಪ್ಲೆಯಿಂಟನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು

ದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ, ಯಾವುದೊಂದು ಬಾಬಿ ಸಹ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಜನರನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳನ್ನಾಗಿ ನರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ನಮ್ಮವರು ತಮ್ಮವರೆಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಅವರೇ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ “ನಮ್ಮವರು ನಮಗೆ ಮೂಲ—ಕುಂಟ ಎತ್ತು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಮೂಲ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಮೂಲವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕಾದಶರುದ್ದರಂತೆ ಇರತಕ್ಕ ಹನ್ನೊಂದುಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏಕೆ ಒಂದುಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ವಿತಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಇಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಜನರನ್ನು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಈ ದಿವಸ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಒಂದಕ್ಕೇ 7-8 ಜನ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಮೂರುದಿವಸ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರ್ಗುಮೆಂಟನ್ನು ಕೇಳಲು ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ನಿಮಗೆ ನಾನೀಗ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದುಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಬುದ್ಧಿಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಂದವರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು ಏನೂತಿಳಿಯದ ಜನರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಮರುರೇ ಕೇಸುಗಳು ಖುಲಾಸೆಯಾಗಿಹೋದವು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅದಲ್ಲ ಹಿಂದಿದ್ದ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳ ವಿಚಾರವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ಯಾರನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅವರ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನಾಗಲಿ ಹೇಗೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರಾದಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಯಾವ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆರೋಪಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಎವಿಡೆನ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ ಕರೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೇಸನ್ನು ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 4-5 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್‌ರುಗಳಾಗಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಂದು, ಏನೋ L.L.B. ಓದಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಹಾಗಾಯಿತೇನು? ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್‌ರಾದರೇನು? ಏನೋ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ಅವರೊಂದು ಲಾಡಗ್ರಿ ಪಡೆದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನೇಮಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯೆ ನರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ವಶೀಲಬಾಜಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿರಲೇಬೇಕು. ತಾವು ಹೀಗೆ ಮಂದೀಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಜೋತು ಹಣವನ್ನು ಹೀಗೆಲ್ಲ ವ್ಯಯಮಾಡಬಾರದು. ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನರ್ಕಾರದವರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುನೋಡಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿತರದಲ್ಲಿ, ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಇದರ ಕೀರ್ತಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂಥ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಈದಿವರ ತಾಪು ನಮ್ಮ ತಮ್ಮವರು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ 4-5 ಸಾರ್ತಿ ಪರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲಾದಂಥಾವರನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಬೊಂಬಾಯಿನ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಜಿಟರೊಬ್ಬರು ಕೇವಲ 3 ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇಯ ಮಾಡಿ ಆ ಕೇಸನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಪು ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಜನಗಳನ್ನು ಏಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? 4 ವರ್ಷ ರಾಯರ್ ಆಗಿ ಏನೋ ಒಂದು, ವಲೀಲಬಾಜಿ ಕೆಲಸನಡೆಸಿದ್ದೇ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ಯಾಲಿಪಿಕೇಷನ್ ಆಯಿತೇ? ಅವರಿಗೆ ಈದಿವರ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಇಷ್ಟೂನ್ನೆ ಫೇಲಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಛಾರ್ಜ್‌ಪೀಟನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಡಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ದಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು ಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಮೆರಿಟ್ ಇರಬೇಕು, ದಕ್ಷತೆ ಇರಬೇಕು. ಅಂಥಾ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಸರ್ವಿಸನ್ನು ತಾವೇಕೆ ಈಗ ಮುಂದುವರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ? ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ನೀತಿ ನ್ಯಾಯ ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳ ನೇಮಕದಿಂದ ತಾಪು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೆನು. ಇದೇನು ಈಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ನೀವು ಇವರು ನಮ್ಮವರು ತಮ್ಮವರು, ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳು, ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥಾ ಜನರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ. ಆಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ನೀವು ಅಪಾಯಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಷನ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 13-14 ಕೇಸುಗಳು ಡಿಸ್‌ಛಾರ್ಜ್‌ಗಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳ ಮದತ್ತು ಈ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿದೆ. ನೀವು ಜಾತಿ ಕುಲಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವುದಾದರೆ ಆಯಾಯ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಯಾರಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಮೆರಿಟ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಗಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆರೀತಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೂ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವೇ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ನೇಮನೀತಿ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಏಕೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ನನಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗ ಅವರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಇವರನ್ನು ನೇಮಕ

ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಅರಿವಿನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವು ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆನು. ಈಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರು ಹಿಂದೆ ಅವರ ರಾಯರ್‌ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ವಕಾಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್‌ವಿಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೋ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಲವನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ Nil—Nil ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನನಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನೇ ಬುದ್ಧಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವು ಯಾವ ಯಾವ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಕಾಲತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಪ್ರತಿ ಸಿವಿಲ್ ಎಷ್ಟು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ವಕಾಲತ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಂದೆ 9 ವಕಾಲತ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 18 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಕಾಲತ್ತು ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರಿಗೆ ನೀವು ಇಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯುತವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಂದಿತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ ಕೊಡಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೋರ್ಟುಗಳ ಕೀರ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜನ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವಂಥಾ ಪ್ರಸಂಗ ಇದು. ನೀವು ಈದಿವರ ಯಾರನ್ನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಶಾರದೆಯ ಮುರುಕು ಎಂತ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅವರು ಕ್ಯಾಲಿಪಿಕೆಯಾಗಿ ಎಡ್ಡಂದಡ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳು ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಜಡೆಗಳಾಗಿ, ಅಡ್ಡೋಲೆಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರುಗಳಾಗಿ ಬರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು? ಅವರಿಗಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕರತಮಾಲಗೊಳಿಸುವಂಥಾ ಚುರುಕಾದ ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹ್ಯಾಗಿರಬೇಕು? ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿವಂತರಾದ ದಕ್ಷರಾದ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸಕೊಡಿ. ಆದರೆ ನಾನೂ ಸಹ ರಾಜ ಒದಿದ್ದೇನೆಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಾರದಂಥಾ ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ರಾಯರ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈದಿವರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರಿಗೆ ಬರ್ಚಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಜನರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದಿಡೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನ ಬೋರ್ಡ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಈ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಗೌಡರನ್ನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ

ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ರಸಲ್ಯೂಷನ್ ನನ್ನು ತಂದು ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

How is it that this matter cannot be discussed on the floor of this House? I cannot understand the psychology of my friend Sri Veeranna Gowdh. I cannot understand what the devil is, that is working behind him.

Sri T. MARIAPPA.—What my Hon'ble friend the Minister for Public Works said was that the House could not discuss the details of the administration of the Electricity Board, but it was free to discuss the general policy. Members can table a motion for its discussion. In fact, this is what is being done in Parliament.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪವರುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಆಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿವೆ. ಅದರಂತೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಮಗೇಕೆ ಈ ಬಳಿ ಅನೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಎಂಬುದಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಹುಗಳನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಐ. ಪಿ. ಸೆಟ್ಟುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ನೂರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟು ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅಕನಾಲಡ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದಕ್ಕಾದರೂ ಜವಾಬನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಕ್ಯುನಾಲಡ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಜನರು ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರ ಅಪ್ಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಈ ಐ. ಪಿ. ಸೆಟ್ಟುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಪಿಫೆಂಟಾದ ಸ್ವಾಧೀನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರ್ಪಡಿಸ

ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದೇ ನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ "ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ" ಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿದೇತದ ಅರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕುಬೇರನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಲಂಕರಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮೈ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಪೂರಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

***ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).**—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈಗ ಗೊರೂರು ಅಣೆಕಟ್ಟು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಹೊಸ ವಿಷಯವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ನಾನು ರೆನೋವೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಬರುವ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜವಾಬುಗಳೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ತಿಂಗಳುಗಳಿಗಟ್ಟರೇ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವಾದರೂ ನಮ್ಮ ರೈತರುಗಳು ಬರೆಯುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜವಾಬು ಬರದೇ ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ತೀವ್ರತೆ ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಕಾಲದೊಳಗೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಅಥವಾ ರೈತರಿಂದ ಬರುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಜವಾಬನ್ನು ತೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಜವಾಬನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದರೂ ಜವಾಬೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಟಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಸೇರುವದೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಫುನ: ಪೋಲಿನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಜವಾಬು ದೊರೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಬರದೇ ಹೋದಾಗ ಇಲ್ಲಿರುವ 208 ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನೋಟಿಸುವುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದಲೇ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ರೈತರಿಂದಲೇ ಆಗಲೇ ಬರುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಆದರೂ ಜವಾಬುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಈ ಸರಕಾರದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರೀಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರದ ಮೆಷಿನ್‌ಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಬರುವ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಬರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಂಡು ಸರ್ವೇ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮದರಾಸು ಅಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಅಗುವ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನೇನೋ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸುಮಾರು ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ 1949 ರಿಂದ ಎಂ. ಎಂ. ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಫೀಸಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಫೋಡು ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಗಿ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ ಆಗುವವರೆಗೂ ಖಾತೆಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ವೆಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತುವರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಫೋಡು ಅದನಂತರ ಅರೈಲ್ಡ್ ಸರ್ವೆ ನಂಬರನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲನ್ನು ನೆಡಿಸಿ ಜಮೀನಿನ ಹದ್ದುಬತ್ತನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಖಾತೆಯನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವಾಗ ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರವರ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ವರ್ಗಾವಣೆಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಡಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಖಾತೆಯು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರಾಗದೆ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಟಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಜವಾಬು ಬಂದಿ ಬೇರೆ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಜವಾಬು ಬಂದಿ ಬೇಕು, ಇದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಖಾತೆಯನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದು, ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರವರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರವರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಬೇಕು ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಅವರು ಆಗ್ಯುಮೆಂಟೇಷನ್ ಕಾಪಿ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಏನಾದರೂ ಈಗಿನ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಕೆಲಸ ರೆವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲು, ಸರ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರವರ ಅಫೀಸಿಗೆ ಇನ್ನು ಒಬ್ಬರೋ ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರೋ ಗುವಾನಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮದರಾಸು ಅಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದ

ರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಖಾತೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಆರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಬಡಜನರ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಿರುವ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

4 P.M.

ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಬೆಳೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣಾ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದಿಂದ ಹಿರೇನಾಪೆ, ಮತ್ತು ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳದಿಂದ ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿ, ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಿಪಟೂರು ಗದಿವರೆಗೆ ರಸ್ತೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ರಿಲೀಫ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ಸಲ ಮರಾಮತ್ತು, ಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಏನೆಂದರೆ H.P. ರೇಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 12.5 H.P. ಮೋಟಾರನ್ನು ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಲು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 17.7 H.P. ಮೋಟಾರ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆ ಬರ್ಚನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ water tax ಮತ್ತು light tax ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಾತನಾಡೋಣ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ —ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು—ನುಮಾರು ಶೇಕಡೆ 50 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಟರ್ ಚಾರ್ಜ್ ಮೀಟ್ ಮಾಡದೆ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಕುವಂತೆ ಮೀಟರ್ ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ re-organisation ಆಗಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ರಚನೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Moham-medans, backward class, girls, scheduled castes, ಯಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್

ಆಗಲೇ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಅಥವಾ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಒಂದೇ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—Scheduled castes, girls, Mohammedans ಎಂದು ಬೇರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಮಿಟಿ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಯಾ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಕಮಿಟಿಗೆ

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖೋಟಾ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ re-organise ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮಿನವರಿಗೆ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಾಲದು. ಅದನ್ನು ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತೂರಿನ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ S.S.L.C. ಪರೀಕ್ಷೆ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತರಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ, 30 ಸಾವಿರ ಜನರು S.S.L.C. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಹೊಂದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ನಕಲಿ ಜೀವಿಗಳು, ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಚ್ಛಿಣಿ ವಾರ್ಷಿಕವಾದ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೂ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳಾದುವು. ಆ ಸಮಿತಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದುವು? ಈ ರೂಲ್ ಕಿತ್ತು ಆ ರೂಲ್ ಹಾಕುವುದು. ಈ ಕೆಲಸ ಕಿತ್ತು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು, ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿತೇ ಹೊರತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅಗಬೇಕಾದ ನಿಜವಾದ ಸುಧಾರಣೆಗಳೇನೆಂದು ಅವರು ಕೊಂಚವೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು, ಜನಾಭ್ಯಾಸ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾವರೀತಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶ್ರಮಜೀವಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಸಂಘಜೀವಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಜ್ಞಾನಜೀವಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಲ್ಲವೆಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಐದು ಗಂಟೆಯಂತರ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಬೇಸಿಗೆ ರಜದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಇದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, S.S.L.C. ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡಲಿ, ಆದರೆ residential schools ಎಲ್ಲವೆಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಏನಾ ಬೇರೇಕಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ತುಂಬ ವೈರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. S.S.L.C. ಆದವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದಾದರೂ hard manual labour ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನಾಗಲಿ ಪಶುಪಾಲನೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಬಡಗಿ ಕೆಲಸ, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದು, masonry, smithy ಮುಂತಾದ 16-20 ಕರಿಕ್ಕುಲಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. S.S.L.C. ಪಾಸ್ ಆಗಿರುವವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು advertise ಮಾಡಿದರೆ, 20 ಸಾವಿರ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಹತ್ತು ಜನ ಬಡಗಿಗಳು, ಹತ್ತು ಜನ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವವರು, ಹತ್ತು ಜನ ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವರು ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. S.S.L.C. ಆದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ hard manual labour, ಯಾವುದಾದರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕನುಬನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ರಾಲ್‌ಬಾಗಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲು, ಭದ್ರಾವತಿ ಐರ್ಕ್ ವರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು, ಹೆಸರಘಟ್ಟ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು, ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಅಲ್ಲ agriculture, horticulture, animal husbandry, smithy, carpentry, bricklaying masonry ಮುಂತಾದ 16-20 ವಿಷಯಗಳ ಕರಿಕ್ಕುಲಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸರಿ, ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕನುಬನ್ನು ಕಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಗ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮಜೂರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಸರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಗಾರೆಯವನು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಿಂಗಳ ಅದಾಯ 100-120 ರೂಪಾಯಿಗಳು, 50 ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ 20 ಜನರಿಂದ ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ಜನರ ಹತ್ತಿರ character certificate ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಮನೆ ಮನೆಗೂ, ಬೀದಿಬೀದಿಗೂ ಅಲೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಂದ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ)

ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತು ರಜಾ ದಿನಗಳು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಜರ್ನಲ್ ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೂ ಜರ್ನಲಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಜರ್ನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ರಜಾದಿನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಸಹ ರಜಾ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಶಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ರಜೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. Agricultural College, Engineering College, Medical College ಮುಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು graduates ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು. 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ, 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 50-60 ಜನರನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಜರ್ನಲ್ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಮೂರು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 200-250 ಜನ graduates ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ, ಈಗ ಹಾಕಿರುವ ಇಕವೆನ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಂಡ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚಿನಿಂದ ಈ graduates ಆಗುತ್ತ ಇರುವುದರ ಎರಡರಷ್ಟು graduates ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈಗಿರುವ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ. Expert ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ರಿಟೈರ್ ಆದ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾ ರಾಧ್ಯರಂಥವರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಫೀಸರ್ ಗಿರಿ ಮಾಡಿದವರು, ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾ, ಜರ್ಮನಿ ದೇಶಗಳವರು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಬೇರೆಯವರಂತೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು, ಏನು ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಾದರೂ ರಜಾ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಪಿಫ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒತ್ತಡವೇನಿದೆಯೋ ಅದು ಖಂಡಿತ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರಿಸೋರ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬರ್ಚನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮೇಳನು 20 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕಾಂಕ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರವಾಡ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಯೂಲ್ ರೇಟಿಂಗಿಂತ 15 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಂತರ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಇರುವ ಡಿಫೆಕ್ಟ್ ಏನು? 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು? ವಾರ್ಡ್ಸ್‌ಗೆ ಬೇರೆ, ಮೇಜ್ ಬಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಬೇರೆ, ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗೆ ಬೇರೆ ಚಿಂತರ್ ಕರೆದಿದ್ದರೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೈಯಾರಿಟಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಇದಕ್ಕೆ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಉಕ್ಕಿಗೋಸ್ಕರ ಪರ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮೆಷಿನರಿಗೋಸ್ಕರ ಡೆಪೋ ಹೇಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಡಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ವೀಕ್ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಚಾನ್ಸ್ ಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲು, ಹಾಸ್ಟಲು, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು. ಅದರ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೈಯಾರಿಟಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯವರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಆಗಬೇಕಾದ್ದು ಅಷ್ಟೇನು ಹೈಯಾರಿಟಿ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಎರಡು ಪಿಫ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಾಗವಾಗಬಹುದು. ಆದಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಇದೆವೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರೂ ದಕ್ಷತೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ! ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಲ್ಲಿನ ಇಬ್ಬರು ಕೆಲಸ ವರ್ಕರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಇವರುಗಳು ಬರುವುದು ಒಂದೂಕಾಲು ಘಂಟೆ ತಡವಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ 11½ ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ 100 ಜನ ಗುಮಾಸ್ತರು ಇದ್ದರು. ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಅವರ ಅಡ್ಡೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಗುರ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳು ಸುಳ್ಳು ಅಡ್ಡೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮೂರು ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುವ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಾಗ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೂಲ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿರಬೇಕು? ಅಮೆರಿಕದ ಅಪಿನಿನಲ್ಲಿ ಪೆಂಡೆನ್ಸ್ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಡಿ.ಟಿ. ಎಸ್. ರೈಲ್ವೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಹೈನು ಬಟ್ಟೆನನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹರಿಹರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವ ಗಾಡ್-ಟ್ರೈನುಗಳು 16-20 ಘಂಟೆಗಳು ರೇಟಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಯಾವ ಟ್ರೈನೂ ರೇಟಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಗಾರ್ಡ್ ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಟ್ರೈನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವನಿಗೆ ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರು ತಿಂಗಳು ಸೆನ್ಸ್‌ನಿಷ್. ಬಹಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ವರ್ತಿಲವಾಡಿ, ಜಾತಿಯ ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆದಳಿತವನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿರುವ ರೈಲ್ವೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೋದ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ದಕ್ಷತೆಯು ಆದಳಿತವಿರುವುದು. ದಕ್ಷತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೋದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಗಳಿದರೆ, ದಕ್ಷತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ದಕ್ಷತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. Punishment is the only way to perfection.

Mr. SPEAKER.—The discussion on the Bill should not take more than half an hour. Even in spite of the fact that a time-limit of five minutes is fixed, some members have overstepped the time and taken more than ten minutes. At any rate, I have to put the Bill to vote at five o'clock. According to rule 130, the Speaker shall at five o'clock put it to vote. Now the Government may reply.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಸಭೆ 11 ಘಂಟೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗ, ಐದು ಗಂಟೆ ಎಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಒಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಐದು ಘಂಟೆಯ ಲಿಮಿಟ್ ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ?

Mr. SPEAKER.—Last time a point of order was raised. Since it has not been amended, I will stick up to five o'clock.

Sri T. MARIAPPA.—Mr. Speaker, Sir

Mr. SPEAKER.—The Minister must finish within five o'clock.

***Sri T. MARIAPPA.**—I thought that this Appropriation Bill would not take more than half an hour. Nevertheless Hon'ble Members have raised certain points. Before answering those points I would like to draw the attention of the Hon'ble Members to the fact that this is perhaps the only Assembly where the longest duration of time has been allotted for general discussion on the Budget and for discussion on several Demands. I do not think this period has been exceeded even by the Parliament. Therefore, my colleagues on the other side must derive a lot of satisfaction for having had a number of opportunities . . . (*Sri Mallaradhy.*—*On your side also.*) for ventilating not only their own grievances but in making constructive criticisms with regard to the Budget placed before the House. I have already expressed my debt of deep gratitude to the Hon'ble Members for their very receptive mind, for the very constructive criticisms they advanced and therefore there is very little for me now to say anything new. My colleagues have raised already the criticisms under various Demands. Therefore, I would be very brief and to the point in replying to the points raised to-day.

Sri Mallaradhy has raised a very good point. In consultation with my colleague, on my right, that is, the Minister for Education I have examined it already.

If only there was a little reflection on the part of my Hon'ble friend, Sri Mallaradhy, perhaps he would not have ventured to criticise the policy of the Government in the manner in which he has done. I do not quarrel with him for the way in which he has criticised, but if he had bestowed a little thought, he would have discerned that the Government has not encroached upon the autonomy of the University at all. Nor is it our intention to encroach upon that autonomy. We wanted the University to function in an autonomous atmosphere and we want that institution to grow from strength to strength. Having known the historical past of the Mysore University, this Government wanted the whole thing to be considered *de novo*. The Government wanted to be advised by a very competent expert committee. I want the Hon'ble Members to keep in mind these two separate facts. Preserving the autonomy of the University is one thing and getting advised on certain matters is another thing. Therefore, we wanted advice on the question of University reorganisation because two types of universities are functioning in the new State of Mysore. As you are aware, Sir, and as the Hon'ble Members are aware, the Karnatak University is entirely on a different footing as compared with the Mysore University. The Mysore University is not only an affiliating and examining university but also a University running colleges. The Hon'ble Member Sri Mallaradhy was in the Education Department and was also associated with the University. Therefore, he knows things much better than myself. After all, I am a layman having dabbled in politics for over 30 years. Therefore, he can speak with a little more authority than myself, but unfortunately I cannot concede the ground in this particular matter, namely, that we have committed any error in this respect.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have raised one fundamental issue and that

(SRI J. B. MALLARADHYA)

was whether the Government could interfere at all in a matter like this. Under what legal sanction or under what inherent power have they interfered in this matter? It is a matter left entirely to the universities concerned.

Sri T. MARIAPPA.—That is the reason why I want my Hon'ble friend to listen to me very carefully. I have made it clear that these two things should be considered separately. The autonomy of the University is one thing. It is for the Government to have advice from any quarter they like. This committee is appointed with a view to seek advice. We wanted to know exactly what is the policy we will have to pursue with regard to these two Universities. We wanted to know whether the Mysore University should be modelled on the Karnatak University or *vice versa*. Therefore, we wanted to get advice from the committee. There is no question of encroachment at all. When we get the advice from this committee and when we accept the advice, I can assure the House that we will certainly consult the University. I am not giving out any secret when I say that as soon as this Government took office, we were troubled with this inconsistency, namely, that the Mysore University had been overburdened and it was not able to devote its time for its legitimate functions of looking after post-graduate education and research. Therefore, the Syndicate has already gone into this question. They have appointed a sub-committee and if my memory serves me correctly, they are considering to what extent they will hand over the colleges they are running to the Government. Therefore, all these questions are germane to the advice that we seek with regard to the uniformity that we would like to bring about in the field of university education. Therefore, I won't admit of any encroachment on the autonomy of the university. In fact, I can assure him that the Government will be the last person to interfere in the autonomy of the Mysore University. On the other hand, we want to see that the University functions autonomously and we

want to give them all encouragement and see that it fulfils the functions entrusted to it under the statute.

Sri B. K. Puttaramiya is not here. He wanted to raise several questions.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is that all about the University?

Sri T. MARIAPPA.—I wanted to leave it at that and did not want to go into the question of personalities.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is no question of personalities. The two Vice-Chancellors could have met. The two Syndicates could have met and they could have formulated certain proposals. What is there so very technical or super-technical that it could not be handled by our own men in Mysore State?

Sri T. MARIAPPA.—I hope my Hon'ble friend will bear with me and recall what the Hon'ble Minister for Education said in reply to the debate in this House. After all, what have we done? We wanted to seek advice. In that committee, the two Vice-Chancellors are there. Therefore, it is no good complicating the issue. I can assure the House that we will merely seek advice from this committee. When we want to take decision, it will be only after consulting both the Universities. Therefore, their powers will not be infringed. With regard to the personnel of the committee, the Hon'ble Minister for Education would be the best judge. Now that certain suggestions have been made, he may kindly look into them.

With regard to the other matter raised by the Hon'ble Member Sri Puttaramiya, much better I leave it unanswered.

With regard to the police case and the assault case, I consulted my Hon'ble colleague, the Minister for Home, and he said he was not aware of them. Therefore, it is not proper for me to reply to those particular points unless the whole thing is enquired into and we know where exactly the matter stands.

The Hon'ble Member, Sri Srinivas Shetty, raised the question with regard to prohibition. I think my Hon'ble colleague in charge of Prohibition has already answered that particular point.

What we contemplate is that we want to have a separate administrative set up for the enforcement of prohibition laws. It is not that we are going to entrust it to any private or non-official body. Non-officials may be on that body which may advise the particular agency which implements the prohibition policy.

He has also advised that the Police Department should be reorganised. The Hon'ble Minister for Home has already said much on this subject. Fortunately or unfortunately, every body has asked for reorganisation of several sections such as the reorganisation of the Police Department, reorganisation of the Secretariat, reorganisation of the Civil Works, etc. They want everything to be reorganised. One wonders whether this is the year of reorganisation. Nevertheless, the suggestions made by the Hon'ble Members will certainly be borne in mind. Wherever there is need for reorganisation, we will embark upon it. After all, usually the implication of reorganisation is more of expenditure. In fact, I have been very reluctant to agree to any reorganisation because I know the outcome is always increased staff, increased allowances and more expenditure. Therefore, if the idea of the House is that by reorganisation there should be utmost economy as well as efficiency, I would certainly agree to it. I may be pardoned if I may quote my own budget speech in which I said:

"It is therefore necessary that we should continue to be vigilant in two directions; (i) in maximising our internal resources consistent with the capacity of the people to bear additional burden and (ii) by avoiding unrealistic and unremunerative expenditure as far as possible."

Therefore, in making suggestions either for increasing the expenditure or for reorganisation, I want every Hon'ble Member to kindly bear in mind these two things, namely, that we have to maximise our internal resources. Otherwise, we have no funds to spend. I want to make it clear that simply because the House is

voting a big grant of Rs. 114 crores, it does not mean that the entire amount is ready to be spent. You must also kindly bear in mind whether we would be able to gather all the resources included in the Budget Estimates. That is more important. It is with the fond hope that we are going to get all the money included in the Budget Estimates that we have provided certain expenditure. I would be very grateful to Hon'ble Members if they could assist me in getting our resources maximised. Then we will certainly see, as Sri Muckannappa suggested, that every pie is spent in a very careful and most beneficial manner. I agree that there should be cent per cent return for every pie spent. Then the Hon'ble Member raised two other points to which I will refer later, but what I want to say here is that let Hon'ble Members not run away with the idea that because the Budget Estimates provide for Rs. 114 crores and because the House votes that amount, all this money is available for expenditure. It is not so. At best, it is only an estimate as it is called 'Budget Estimates'. The estimates have to be carefully scrutinised, pruned here and pruned there and it has to be seen that the money provided is carefully spent and it gives the proper return. So far as developmental activities are concerned, where there will be some return, even an indirect return, we will certainly spend for them. I can assure the House on that point. However, where there is unrealistic expenditure, we will certainly put the axe on it and cut it down. With this assurance I think the fears of the Hon'ble Members that the moneys that they are voting would be ill-spent would be removed. They may have the satisfaction that we have taken enough care and we will continue to take enough care to see that the moneys that you have been pleased to vote are well spent and usefully spent.

Then my friend Sri Madappa raised a point regarding Silk Co-operative Societies. I wish he had raised that point during the budget debate. However, I consulted my colleague on that point and he says that in view of the very good price obtaining at present

(SRI T. MARIAPPA)

for filature silk as well as charka silk, people are not now very enthusiastic to come to the co-operative fold and make it a success and therefore he is waiting for a more propitious time to launch this scheme.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಾಗಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಅನಹಕಾರ ತೋರುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಫಿರೇಚರಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ರೈತರೂ ತರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ, ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅದಕಾರಣ ಜನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

SRI T. MARIAPPA.—All that will be examined.

Then my old friend Sri Khot has raised certain fundamental issues. I will have to write the whole budget if I am to listen to his suggestions. I respect his sentiments and I respect his age because we are, after all, children before him. I would only say that if only he reads the third page in the Budget Memorandum we have given explanation in the introductory remarks and I am sure that would positively give him the answer that he wants. We have stated there that the Consolidated Fund consists of four heads, namely, (1) Revenue Receipts and Expenditure; (2) Capital Expenditure outside the Revenue Account, (3) Receipt from Loans raised in open market, etc., and (4) Loans and Advances. In fact, this year I wanted to make the Budget Memorandum as clear and as instructive as possible so that even members elected for the first time could derive a lot of instruction from this. Therefore, there is no ambiguity whatever. The Budget is split up into two parts. One is the revenue account, i.e., the normal receipts and expenditure, and the other is the capital account. Usually the capital account budget deals with surplus and borrowed funds and it is not necessary to balance it. So far as the revenue account is concerned, the instructions of the Government of India and the Planning Commission and our own instructions are that we must always balance it. The House also must see that the Ministry, whatever may be

the Ministry, always balances the revenue budget. Then only the stability of the State is ensured and the financial credit-worthiness of the State is ensured. On page 3 of the Budget Memorandum from top to bottom we have given the necessary particulars. I think that is what he wanted. If, in spite of that, he still wants my assistance I will positively give him all assistance. If as a layman I am not able to give him the necessary assistance, I have got experts in the Finance Department and they will positively give him all the assistance that he needs.

One Hon'ble Member raised the question with regard to Contingency Fund and said that Rs. 2 crores are taken away and no account is forthcoming. That is not so. When we draw from the Contingency Fund we must immediately make it up. Otherwise, we will be held responsible. The Accountant General will not readily give us funds.

SRI U. M. MADAPPA.—I had raised that point.

SRI J. B. MALLARADHYA.—The figures of the Consolidated Fund, Contingency Fund and the Public Account of the State ever since reorganisation of the State have not been furnished. So far as the Contingency Fund is concerned, I had raised a specific question and asked how you could have purchased paddy worth Rs. 180 lakhs when even the Contingency Fund had only Rs. 1 crore. I asked for the dates on which this expenditure was incurred and the amounts paid, but the Revenue Minister did not give the information then.

SRI T. MARIAPPA.—At the time we had only Rs. 1 crore in the Contingency Fund and to that extent we incurred expenditure. When we had to buy paddy, naturally we had to make advances for the same. So we wanted to create a Contingency Fund of Rs. 2 crores and we created it and paid the amount from it. Unless there is a Contingency Fund of Rs. 2 crores we will not be allowed to incur an expenditure of Rs. 2 crores. Even if the entire paddy had been purchased the money had not been paid. Only part payment had been made. It was only after the vote of the House

had been taken to create the Contingency Fund of Rs. 2 crores that this amount was paid.

Then he raised also another fundamental point. If he only reads the first page of my budget speech the answer is there to the need for an economic survey. This is what I have said there :

"It would indeed be appropriate if a survey of the economic conditions of the State for the current year could be given on this occasion. Finance Ministers of some states have, no doubt, given a general description of the economic situation prevailing in India as a whole and on that background have tried to discuss the policies that have influenced their budget estimates. As the Hon'ble Members are aware the Prime Minister, while presenting the Budget Estimates of the Government of India in the Lok Sabha on 28th February 1958, has given a general description of the economic situation obtaining in the country during the current year and the impact of the policies underlying the budget estimates in the coming year. It is, therefore, not necessary for me to narrate what has already been done most ably by the country's leader. It may kindly be borne in mind that the programme of development in Mysore has been carefully dovetailed into the All-India Plan. However, it may be worth while to understand some aspects of the economy operating in the State. But, unfortunately, we have not the necessary data nor the elaborate organisation to make a study of such aspects of local economic conditions."

If only my friend Sri Khot had looked to the first paragraph of my budget speech he would not have found any difficulty. I hope he will pardon me for saying this. I think that this has escaped his attention and that is why I am drawing his attention to this aspect.

He has also raised another point, Sir, charged and non-charged, aspects of certain items. Sir, we are not compe-

tent to say anything on this. It is the Government of India. We have no powers under the Constitution to say whether this is charged or this is not charged. The whole thing is governed by the provisions of the Constitution. If there is any amendment to the Constitution then only we will be able to make changes. Otherwise not. The whole thing is in a set pattern and even the Budget heads are a set pattern sent to us by the Auditor-General of India.

Sir, the Hon'ble Member has also suggested a very beautiful thing, that is, that the accounting year should be changed from 1st April to July 1st. Sir, I may be pardoned. Old Mysore had a very convenient system of beginning its year from 1st July every year. 30th June was the closing date of the official year. That answered very well so far as Mysore was concerned. It was a very compact, small area where the seasonal conditions did not vary very much. We would cover the harvest by 30th March and collect the land revenue by 30th June. Therefore, when the land revenue income was the highest, it answered exceedingly well, and in an agricultural country, where land revenue dominates, what he said is, indeed, very good. But now the whole Budget consists not only of income where seasonal conditions would operate, but there is income from other sources, namely, sales-tax, from industries, which do not depend upon seasons at all. There are various other factors. So it will be very difficult to say exactly any particular date corresponding to the convenience of each Government. But I remember to have read in the press that even the Government of India is thinking of certain changes in this regard. I do not want to venture any more on this subject.

Sri B. G. KHOT.—Perhaps, every season will be over by that time—June.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, he raised also one point with regard to the small savings. Sir, I have made a special appeal, and I have said that unless you make savings particularly in an economy where money is pumped in every minute, there is no salvation for this

(SRI T. MARIAPPA)

country. In an expanding economy, where we spend a lot of money on development expenditure, and where money is pumped into the economy every minute, unless it is mopped up at certain stages, we will have to depend entirely on foreign resources. Therefore, I hope that all the Hon'ble Members of this House will certainly extend their fullest co-operation in mopping up little resources available throughout the country and thus help us to make this small savings scheme a success.

Sir, my friend Sri Sunthakar,—in fact I was very glad that he raised the question of the Kannada encyclopaedia. I think he has completely forgotten the border issue. I must welcome his approach to this problem. Now that it is part and parcel of the Kannada country he takes very keen interest in the Kannada encyclopaedia and he said that it must be finished as speedily as possible. Sir, I know Marathi literature has been enriched by the work of very great literary figures. Perhaps even a quarter of a century ago, it had reached the highest point when compared to other Indian languages. Drawn from that experience, he wants that Kannada also should develop and Kannada can only develop in several directions and one such is, by the compilation of the encyclopaedia. Sir, I think my Hon'ble friend, the Education Minister, has already taken steps. He has already re-organised that particular section and enough funds have already been placed at his disposal. I hope we will be able to push through the work. But Sir, I must say that it is not a work that could be done in a year or two. It is a continuous process spread over 10 to 12 years. Therefore, I can assure him that its importance is well recognised and it is going to be entrusted to very competent persons and we will not rest content unless we have finished. In addition to this, Kannada-Kannada dictionary also we are now preparing. So far as Kannada literature is concerned, we are taking every possible step to see that it is fully developed.

Sir, I must be grateful to him because he harped on maximising the

internal resources. 'It is a fact and I have said it more than once in this very House that unless we maximise our internal resources, we will not be able to spend all these 114 crores. Some of them are mere book-figures. I must definitely tell you there is no running back from these figures. Unless, we maximise our internal resources and are able to gather all the money, and collect also the R. 14 crores which the Government of India have promised, where is the money to spend? That is the reason why I said, next year and the year after next, will be very difficult years and unless we think of alternative taxation measures, it would be very difficult to work our schemes in the remaining two years of the Second Five Year Plan. Therefore, he has rightly harped on the question of internal resources. I hope the seriousness of the situation will be realised by all Hon'ble Members so that they will do their very best to contribute their mite towards maximising the internal resources and would not come in the way of finding out resources.

Sir, he has also said that land revenue system is outmoded. Sir, as a Member of the Opposition, I have said one thousand times that this land revenue system is outmoded. We are having it examined now. In fact, survey settlement work is being speeded up. It is only then that we know exactly where we stand, and we know what is the basis on which we have to reform our land revenue system. We have introduced agriculture income tax. We are now having agricultural income-tax as well as land revenue system. After the survey settlement is fully effected in all villages, we shall know exactly the position and be able to consider the question, whether to completely abolish land revenue system as it is at present and have a system of agricultural income-tax or have a basic tax and then have agricultural income-tax. These are very difficult questions; it is a question of resources, the question of collection comes in, the question of administration comes in. If agricultural income-tax is to be levied, some people will suffer. They do not know how to

keep accounts, more particularly when there is so much illiteracy in the land. Many of them will be subjected to the harassment of small officials. All these aspects will have to be borne in mind. Theoretically speaking, it is very good. I tell you that agricultural income-tax is the only rationale, but can we implement it in the state of the development of our society? Sir, even when we introduced the Agricultural Income-tax, there was a lot of criticism on the floor of the House that it would harass the poor raiyat and so on. Then there is the question of exempting certain crops. We have exempted here food crops. There is no rationale in exempting foodgrains. If a man makes Rs. 4,000 profit by growing food crops, why should he be exempted as against a coffee planter who make only a profit of Rs. 500? Therefore, let us hasten slowly so far as the land problem is concerned. It is very delicate. We must have at least 75 per cent literacy in our population.

Sir, I must say that I am most grateful to friends like Sri Muckannappa. I think he raised a few points. This is after all discussion on the Appropriation Bill. He wanted to discuss about Public Prosecutors.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Are you not spending money on them?

Sri T. MARIAPPA.—I am only questioning the propriety. The question is whether the appointment of Public Prosecutors could be properly raised on this occasion. It is not a Cabinet matter. The Minister in charge will make these appointments. The District Judge or the Session Judge recommends the case. Therefore, it is not a Cabinet matter and it need not even come to the Finance Minister. But because he has raised the point and because he has also stated that there are certain cases to be looked into, we shall look into it.

But, may I very humbly suggest that a disparagement of a Public Prosecutor on the floor of this House is not a proper thing for the Hon'ble Member. I put it in a very mild form; I hope my friend will concede this request.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, is Government not spending people's

money? Am I not relevant or proper in making any suggestion?

Sri T. MARIAPPA.—Sir, his suggestion will be certainly borne in mind. I have already said it. Now let us see how things could be improved, Sir, regarding the Electricity Board, let us observe the convention. In all statutory corporations where some internal autonomy is ensured, it is not correct that this House should go into the day to day administration. I remember the Hon'ble member saying that there is inordinate delay; there is red tape and so on. When once we hand over a concern to an autonomous corporation, it is not right to criticise it so soon. After all, we have very recently set up that company. It is in very able hands. Let us, therefore, wait for some time and see how it functions. The House will have ample opportunity to review the work. We will place the report of the Board on the table of the House whenever there is an opportunity. Even in the Lok Sabha and Rajya Sabha broad policies are discussed. I think a similar thing could be done here, but let us not go into the administration of such Boards.

Sri Narasimhe Gowda urged about taking up the work of certain roads and reservoirs. I will pass it on to my colleagues. He raised the question of land revenue. My friend is an adept in checking up taluk officers and the delay will be looked into. Then, Sir, the question of reorganisation of the Secretariat. It is a very big question. I have already said that I am a layman and not an expert. Suffice it to say that every effort is being made in this respect.

Sri Rajaiahshetty raised a point of basic education, reduction of holidays and so on. All these points are considered by experts and we, as laymen, depend on experts. This is a very difficult subject. I am one with him to say that we should immediately take proper steps to train people for our requirements. My friend, the education Minister, is already at it.

Sir, in conclusion I only say that there is some constructive criticism so far as the Budget is concerned and I

(SRI T. MARIAPPA):

am grateful for that. We will positively bear in mind whatever Hon'ble Members have said. It is not a question of simply forgetting it. I therefore, thank all for their very valuable suggestions.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clauses. The question is:

“That Clauses 2 and 3 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Schedule. The question is:

“That the Schedule stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Schedule was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1 and the Preamble. The question is:

“That Clause 1 and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I move:

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958 be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1958 be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Before we go to the other item, I would like to inform the House that on the Budget, including the general debate and the discussion on Demands, 319 members have taken part. On general debate on the Budget 89 members have taken part; on the Demands 230 members have taken part. This does not include the Ministers and the Deputy Ministers. If they are also included, it would come to 360 speeches. It is a good record.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We always set up records Sir.

Mr. SPEAKER.—Next item.

BOMBAY LOCAL BOARDS (MYSORE AMENDMENT) BILL, 1958.

Motion to consider.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self Government).—Sir, I move:

“That the Bombay Local Boards (Mysore Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Bombay Local Boards (Mysore Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

*Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Sir, this is a simple piece of legislation which has been passed by the Legislative Council. As the Bill is self-explanatory, I need not go into the details of the Bill. Hon'ble Members are aware that the draft Bill for introducing uniform law has already been published. If that had not been published, probably, there would have been some scope for discussion on this Bill. That Bill will be introduced as early as possible and I am sure Hon'ble Members are already in possession of the draft Bill. The term of the District Boards in Belgaum, Dharwar, Bijapur and Karwar will expire on 31st. May 1958. It would not be possible for the introduction of